

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

ȚURCAN Anatolie

Judecători

GAFTON Luiza

VASCAN Nina

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului Aftenii Grigori, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe

AFTENII Grigori xxxxx, *născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.11.2010 – 23.12.2011;

Instanța de apel: 03.03.2012 – 03.07.2012;

Instanța de recurs: 12.12.2012 – 19.02.2013;

Instanța de apel: 18.03.2013 – 28.04.2015;

Instanța de recurs: 12.08.2015 – 10.11.2015;

Instanța de apel: 14.02.2015 – 08.06.2017;

Instanța de recurs: 05.12.2017 – 10.01.2018.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Căușeni din 13 decembrie 2011, Aftenii Grigori a fost condamnat în baza art.188 alin.(4) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea de la Aftenii Grigori a prejudiciului material în beneficiul părților vătămate: Caraman Iulia - 3700 lei; Caraman Olga – 24 400 lei; Caraman Alexandru – 14 700 lei; Glazcov Nicolae – 10 000 lei și Jigan Andrei - 330 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Aftenii Grigori, locuitorul s. Tănătari r-nul Căușeni, la 07.10.2010 în jurul orei 02:00, aflându-se în s. Ursoaia, r-nul Căușeni, împreună și prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, urmărind scopul comiterii unui atac tâlhăresc în privința lui Caraman Iulia, având cagule pe cap, fiind înarmați cu o armă de foc de model nestabil și cuțite, au pătruns în domiciliul lui Caraman Iulia din s. Ursoaia r-nul Căușeni, unde amenințându-i pe persoanele care se aflau în domiciliu, și anume Caraman Iulia, Caraman Alexandru, Caraman Olga, Glazcov Nicolae și Jigan Andrei, cu arma de foc și cuțite, cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății, în mod deschis au sustras un laptop de model „Samsung S 520” cu costul de 12 000 lei, un aparat de fotografiat de model „Sony DSC-W150” cu costul de 3 000 lei, un telefon mobil model „Samsung D 842” cu costul de 2 000 lei, un telefon mobil de model „Samsung M 7600” cu costul de 2 000 lei, un telefon mobil de model „Samsung S 5230” cu costul de 1 500 lei, un telefon mobil de model „Motorola” cu costul de 1 000 lei, 60 000 de ruble RUS, cu sine costul unei ruble RUS conform ratei oficiale de schimb de 0,3952 MDL, în sumă de 23 712 lei RM, 300 de dolari SUA cu sine costul unui dolar SUA conform ratei oficiale de schimb de 3 540,93 lei, o brățară din aur cu costul de 9 000 lei RM, o brățară pentru dame cu costul de 4 000 lei RM, un lăncișor din aur cu pandantiv din aur în forma de 2 îngerași cu costul de 3 000 lei RM, un inel din aur cu piatră de culoare verde cu costul de 3 500 lei RM, un inel din aur în formă de frunză cu costul de 1 200 lei RM, un inel din aur cu costul de 1 500 lei RM, un set din inel din argint cu piatră de culoare verde și cercei din argint cu costul de 500 lei RM, 2 inele din aur pentru logodnă cu costul de 2 300 lei RM, un inel din aur în formă de o inimioară cu costul de 1 200 lei RM, un inel din aur în forma unui ochi pe jumate cu pietre cu costul de 1 200 lei RM, 3 perechi de cercei din aur cu costul total de 5 000 lei RM, un inel din aur în forma literei „Z” cu costul 1.200 lei RM, o brățară pentru dame cu costul de 2 500 lei RM, un ghiozdan cu costul de 200 lei RM, un ceas mecanic german de culoare aurie cu costul de 1 200 lei RM, cauzându-le astfel părților vătămate un prejudiciu material în proporții mari în sumă de 97 552,3 lei RM.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, organul de urmărire penală a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.188 alin.(4) Cod penal, tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra persoanelor în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșit de mai multe persoane mascate, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea armei, cu cauzarea de daune în proporții mari.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către avocatul Cevdari Vladimir în numele inculpatului Aftenii Grigori, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a specificat că instanța de judecată în sentință sa bazat pe concluzii care vin în contradicție cu circumstanțele reale ale pricinii, iar probele administrate nu dovedesc faptele incriminate inculpatului.

Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.10.2010 (f.d.7-8), întocmit de către ofițerul de urmărire penală a Serviciului de Urmărire Penală a Comisariatului de Poliție Căușeni, Platon L., cu participarea specialistului Veste Maxim și a părții vătămate Caraman Iulia, este nul datorită faptului că este contrar art.118 alin.(4), 260 alin.(4), (5) Cod de procedură penală, conform cărora obiectele descoperite în timpul cercetării la fața locului și ridicate se împachetează, se sigilează, pachetul se semnează și despre aceasta se face mențiune în procesul verbal. Procesul verbal se citește tuturor persoanelor care au participat la efectuarea acțiunii de urmărire penală, explicându-li-se, totodată, că au dreptul de a face obiecții, iar acestea urmează să fie consemnate în procesul verbal. Fiecare pagină a procesului verbal se semnează de persoana care îl întocmește, precum și de persoanele care au participat la efectuarea acțiunii de urmărire penală.

Astfel, reieșind din prevederile indicate, apelantul a menționat că Procesul-verbal nominalizat n-a fost semnat de către toate persoanele care au participat la efectuarea acestei acțiuni de urmărire penală.

Potrivit art.87 alin.(4) Cod de procedură penală, înainte de începerea acțiunii procesuale la care participă specialistul, organul de urmărire penală stabilește identitatea și competența specialistului, domiciliul lui, îi explică drepturile și obligațiile și îl previne de răspunderea pentru refuzul sau eschivarea de a-și îndeplini obligațiile. Aceasta se consemnează în procesul-verbal al acțiunii respective și se certifică prin semnătura specialistului. Aceste prevederi legale n-au fost respectate, specialistului nu i-au fost comunicate drepturile și obligațiile despre răspunderea penală, conform art.312 Cod penal.

Respectiv, recurentul a menționat că obiectele descoperite și ridicate n-au fost sigilate și semnate.

Rapoartele de expertiză medico-legală nr.404, 405 și 407 din 07.10.2010 (f.d.106-108), au fost întocmite în limba rusă, prin aceasta încălcându-se prevederile art.16, 85 Cod de procedură penală, din care cauză, conform art.94 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, aceste probe nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, datorită faptului că inculpatului i-a fost încălcat dreptul de a fi asigurat cu traducător, cât și dreptul la un proces echitabil drept prevăzut de art.6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale.

Faptul că inculpatul a fost supus, de către colaboratorii de poliție, constrângerii fizice și psihice se confirmă prin cercetarea tehnico-științifică prezentată instanței de către apărare, de cercetarea telefoanelor mobile de model „Nokia X2” care aparține soției inculpatului, „Nokia Expres Music” care aparține inculpatului, privind schimbul de mesaje la data 07.10.2010, ora 12:38-12:53.

În ședința de judecată inculpatul a declarat că el nu putea să transmită și să recepționeze mesaje la data și ora indicată în telefonul mobil - rubrica mesaje, deoarece el la data de 07.10.2010 ora 10:00 a fost reținut de către colaboratorii de poliție, de către ei fiind ridicat telefonul mobil. Argumentele invocate de către inculpat se confirmă prin încheierea de prelungire a duratei termenului de arest preventiv, în care se indică că el a fost reținut la 07.10.2010, ora 10:00.

4. Prin Decizia Curții de Apel Bender din 03 iulie 2012, s-a respins apelul ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței primei instanțe.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a încadrat acțiunile inculpatului în prevederile art.188 alin.(4) Cod penal, iar probele care au fost puse la baza hotărârii atacate au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv.

6. Nefiind de acord cu decizia respectivă, avocatul Cevdari Vladimir a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, recurentul a menționat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor relevante.

Totodată, a indicat că la baza sentinței de condamnare au fost puse acte procedurale inadmisibile și nule, iar în decizia instanței de apel nu se motivează admiterea sau respingerea temeiurilor și motivelor invocate de către apărare.

Mai mult, argumentând soluția privind vinovăția inculpatului, instanța de apel a făcut trimitere la unele probe ale acuzației fără a le cerceta în ședința de judecată.

Astfel, explicațiile inculpatului, a părților vătămate, n-au fost cercetate în ședința de judecată cu respectarea cerințelor art.368 Cod de procedură penală. Părțile participante la proces n-au solicitat citirea explicațiilor depuse de către inculpat și a părților vătămate la urmărirea penală. Mai mult, aceste explicații conform procesului-verbal al ședinței de judecată, n-au fost citite în instanța de apel.

Prin urmare, concluzia instanței de apel precum că declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată se infirmă prin explicațiile depuse de el la urmărirea penală cât și de declarațiile depuse de către părțile vătămate este contrară pct.9) alin.(1) art.94 Cod de procedură penală coroborat cu art.389 Cod de procedură penală. Conform acestor prevederi legale explicațiile respective nu pot fi puse la baza

sentinței de condamnare, deoarece ele n-au fost cercetate, în modul stabilit, în ședința de judecată.

În drept, recursul a fost întemeiat pe prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19.02.2013, a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Cevdari Vladimir, decizia instanței de apel a fost casată total și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

8. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosar și argumentelor invocate, instanța de recurs a constatat că instanța de apel a ignorat stipulările art.414 alin.(1), 336 alin.(3) pct. 6), 8), 24 alin.(3) Cod de procedură penală, deoarece nu a consemnat în procesul verbal al ședinței de judecată (f.d.649, vol.1) nicio probă din cele la care se referă în descriptivul deciziei sale și pe care și-a întemeiat soluția adoptată, adică nu a asigurat accesul părților în egală măsură la verificarea tuturor probelor în conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, și-a întemeiat concluziile pe probele cercetate de către prima instanță fără a le verifica public și nemijlocit în ședința de judecată, acestea nefiind reflectate în procesul verbal al ședinței de judecată, adică nu și-a motivat în mod legal soluția adoptată. Totodată, au fost ignorate și prevederile art.435 Cod de procedură penală, deoarece potrivit deciziei contestate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în apelul avocatului.

Mai mult, ambele instanțe au pus la baza hotărârii de condamnare depozițiile inculpatului făcute în cadrul urmăririi penale, despre recunoașterea vinovăției, deși inculpatul a declarat în fața instanței că aceste mărturii au fost obținute prin aplicarea față de el a constrângerii fizice de către comisarul CP Căușeni. Însă, instanța nu a luat în considerare aceste afirmații, deoarece prin ordonanța din 23 februarie 2011 procurorul a dispus: „a nu începe urmărirea penală pe declarațiile lui Aftenii Grigori, precum că a fost maltratată de către comisarul CPR Căușeni, Gălbineanu Valeriu, din lipsa faptului infracțiunii” (f.d.458), dar verificând versiunea enunțată de inculpat, instanțele de judecată au omis să se expună asupra circumstanței conținute în partea descriptivă a ordonanței nominalizate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei.

Astfel, circumstanțele expuse denotă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat apelul declarat în condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate și a adoptat o hotărâre, care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

9. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015, a fost respins ca depus peste termen apelul declarat de avocatul Cevdari Vladimir în interesele inculpatului Aftenii Grigori și menținerea sentinței fără modificări.

10. Instanța de apel analizând materialele cauzei a stabilit că sentința a fost pronunțată public la 13.12.2011, la pronunțarea dispozitivului sentinței fiind prezenți avocații Cașu Alexandru, Cevdari Vladimir, Pălărie Dumitru și acuzatorul de stat Moruz Ghenadie, fapt ce se confirmă prin procesul verbal al ședinței de judecată din 13.12.2011 (f.d.551, Vol.1).

La 09.01.2012 în adresa participanților la proces a fost expediată copia sentinței integrale fapt ce se confirmă prin scrisorile de însoțire anexate la materialele cauzei penale (f.d.589-595 Vol.1).

La 12.01.2012 i-a fost eliberată avocatului Cevdari Vladimir copia sentinței fapt ce se confirmă prin nota informativă anexată la materialele cauzei penale (f.d.595 Vol.1).

La 14.02.2012 avocatul Cevdari Vladimir în interesele inculpatului a depus cerere de apel împotriva sentinței, prin care a solicitat casarea acesteia, ca fiind ilegală, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat (f.d.597).

La 20.02.2012 potrivit plicului anexat la materialele cauzei penale (f.d.596a) avocatul Cevdari Vladimir în interesele inculpatului Aftenii Grigori a expediat cererea de apel în adresa Curții de Apel Bender.

Din considerentele menționate, instanța de apel a ajuns la concluzia că avocatul Cevdari Vladimir a omis termenul de depunere a apelului fără careva motive întemeiate. Mai mult, acesta nu a invocat în ședința instanței de apel careva argumente sau probe care ar fi demonstrat că a omis termenul din motive întemeiate.

11. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, recurentul a menționat că instanța de apel susține că la 09.01.2012 a fost expediată în adresa avocatului sentința motivată fapt stabilit printr-o scrisoare anexată la materialele cauzei.

De asemenea, recurentul a punctat că la 12.01.2012 sentința a fost eliberată avocatului Cevdari Vladimir, fapt stabilit prin nota informativă anexată la materialele cauzei.

Cererea de apel a fost depusă la 14.02.2012, dar a fost considerată depusă peste termen, fapt cu care recurentul nu este de acord, deoarece se face referire la acte unde nu este nici o dovadă că avocatul a primit sentința motivată la 12.01.2012, este doar o informare că sentința a fost expediată avocatului, dar careva avize privind primirea actului expediat nu este anexat la materialele cauzei. Materialele la care face referire instanța de apel denotă faptul că avocatul a primit doar dispozitivul sentinței, iar partea motivată a sentinței a fost primită mai târziu.

Astfel, dacă apare o situație incertă privind circumstanțele cauzei respective, Codul penal prevede că orice incertitudine se tratează în folosul inculpatului, prin urmare în cazul din speță, în care nu sunt probe veridice și pertinente în vederea stabilirii cu certitudine a faptului când a fost primită sentința motivată, atunci aceasta se prezumă că a fost primită în termen.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2015, a fost admis recursul avocatului Berezovschi Adrian, a fost casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

13. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a considerat lipsită de temei concluzia instanței de apel privind respingerea apelului declarat ca depus peste termen, după cum a fost incorectă și concluzia potrivit căreia sentința redactată a fost înmănată avocatului la 12.01.2012.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs a menționat că, la data pronunțării sentinței, 13.12.2011, erau aplicabile prevederile art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, în redacția anului 2003, care expres prevede că termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale sau, în cazul înaintării cererii în condițiile art.399 alin.(2), de la data înmânării copiei de pe sentința redactată, dacă legea nu dispune altfel, iar potrivit art.399 alin.(2) al aceluiași Cod, în cazul redactării sentinței, copia de pe sentința redactată se înmânează, imediat după semnarea acesteia, inculpatului arestat, iar celorlalte părți li se comunică în scris despre semnarea sentinței redactate și, la cererea acestora, li se înmânează copia.

Totodată, instanța de recurs a constatat că dispozitivul sentinței a fost pronunțat la 13.12.2011, iar copia sentinței redactate a fost expediată la 09.01.2012 procurorului, inculpatului și părților vătămate, dar nicidecum și avocatului Cevdari Vladimir. Nota informativă anexată la vol.I, f.d.595a, nu confirmă faptul că avocatul a primit copia sentinței redactate la 12.01.2012 în situația în care aceasta nu este semnată de însăși avocat, mai mult ca atât, este vizibil faptul ”lipirii” ei la materialele cauzei și numerotării cu indice suplimentar, după ce acestea au fost cusute și numerotate conform Instrucțiunii cu privire la ținerea manuală a lucrărilor de secretariat în judecătorii și curțile de apel.

Instanța de apel nu a luat în considerație înscrisul efectuat de avocatul Cevdari Vladimir pe coperta dosarului (vol.I) în care ultimul a indicat că a luat cunoștință cu sentința redactată la 01.02.2012, astfel că termenul de declarare a apelului urma a fi calculat din data respectivă.

Instanța de recurs, a mai menționat că instanța de apel incorect a reținut data expedierii apelului ca fiind 20.02.2012 fixat pe partea verso a plicului (f.d.596), corect urmând a fi reținută data de 16.02.2012 de pe fața plicului respectiv.

Reieșind din cele menționate, instanța de recurs a statuat că apelul avocatului Cevdari Vladimir este declarat în termenul prevăzut de lege.

14. Rejudecând cauza, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău prin decizia din 08 iunie 2017, a respins ca fiind nefundat apelul declarat de către Cevdari Vladimir, cu menținerea sentinței contestate.

15. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a indicat că probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, au fost obținute legal, sunt admisibile conform prevederilor art.95 Cod de procedură penală, și au fost apreciate cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

Respectiv, instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță.

Referindu-se la argumentele apelantului privind încălcările organului de urmărire penală admise la etapa urmăririi penale, instanța de apel le-a apreciat ca fiind neîntemeiate, deoarece din materialele cauzei, rezultă că la terminarea urmăririi penale, când învinuitul Aftenii Grigori a luat cunoștință cu materialele cauzei în prezența apărătorului Pălărie Dumitru (vol.I, f.d.326-327) și nu a menționat despre nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezumă că partea apărării a fost de acord cu legalitatea actelor respective.

În continuare, instanța de apel a menționat că sentința cuprinde elementele definiției condamnării prevăzute la art.394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, astfel este descrisă fapta criminală considerată ca fiind dovedită, forma și gradul de vinovăție a inculpatului, motivele și consecințele infracțiunii săvârșite, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care sunt respinse argumentele părții apărării.

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a le da o nouă apreciere probelor administrate în cauză, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, deoarece sunt motivate obiectiv și legal, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

16. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului a declarat recurs ordinar prin care solicită casarea sentinței și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, cu pronunțarea unei decizii de achitare a lui Aftenii Grigori de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute la art.188 alin. (4) Cod penal.

În motivarea recursului, avocatul invocă că instanța de apel în decizia adoptată la 08 iunie 2017 doar a copiat argumentarea primei instanțe, expusă în sentința de condamnare. Asupra argumentelor apărătorului invocate în cererea de apel, instanța

de apel nu s-a expus, ci doar prin fraze de ordin general, le-a apreciat ca fiind neîntemeiate, fără a se expune asupra fiecăruia în parte.

De asemenea, recurentul susține că instanța de apel a omis executarea indicațiilor instanței ierarhic superioare expuse în decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 10.11.2015.

În contextul dat, recurentul afirmă că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului cu privire la maltratarea lui Aftenii Grigori în cadrul urmăririi penale, în pofida faptului că instanța de recurs a indicat în decizia sa omisiunea dată, pe care la rejudecare instanța de apel trebuia să o repare.

Instanța de apel nu a luat în considerare nici faptul că prima instanță nu s-a expus asupra eficienței anchetei de investigare a pretensei maltratări a inculpatului, ci doar a expus respingerea probei apărării, a raportului tehnico-științific de stabilire a urmelor de electrocutare, fără a expune careva argumente.

În conformitate cu art.10 Cod de procedură penală, toate organele și persoanele participante la procesul penal sunt obligate să respecte drepturile, libertățile și demnitatea persoanei. Limitarea temporară a drepturilor și libertăților persoanei și aplicarea de către organele competente a măsurilor de constrângere față de ea se admit numai în cazurile și în modul strict prevăzut de prezentul cod. În desfășurarea procesului penal nimeni nu poate fi supus la tortură sau la tratamente cu cruzime, inumane ori degradante, nimeni nu poate fi deținut în condiții umilitoare nu poate fi silit să participe la acțiuni procesuale care lezează demnitatea umană. Sarcina probațiunii neaplicării torturii și a altor tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante îi revine autorității în a cărei custodie se află persoana privată de libertate, plasată la dispoziția unui organ de stat sau la indicația acestuia sau cu acordul ori consimțământul său tacit.

Recurentul consideră că urmărirea penală s-a efectuat cu abateri de la normele legale, iar probele dobândite la urmărirea penală întru confirmarea învinuirii înaintate lui Aftenii Grigore urmează a fi declarate inadmisibile.

Astfel, probele care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, cum ar fi rapoartele de expertiză, procese verbale de cercetare la fața locului, de ridicare, etc., care conțin neclarități și dubii care nu pot fi înlăturate, în temeiul art.8 Cod de procedură penală, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului și nu pot servi temei pentru o hotărâre de condamnare a acestuia.

În asemenea condiții, când probele directe dobândite cu participarea inculpatului, pe care se bazează sentința și decizia instanței de apel de condamnare sunt administrate cu încălcările normelor legale, iar alte probe pertinente, concludente, utile și veridice care în ansamblul lor ar corobora între ele, nu au fost prezentate în instanța de judecată și nici nu pot fi la moment prezentate, toate aceste

încălcări urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare a acestuia.

Analizând decizia contestată, recurentul menționează că instanța de apel, în mod repetat, nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, eroare ce a fost stabilită și de instanța ierarhic superioară și nu a fost înlăturată de către instanța de apel la adoptarea deciziei din 08.06.2017.

De asemenea, recurentul punctează că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor privind nulitatea actelor întocmite la urmărirea penală, invocate în cererea de apel, ea doar s-a referit formal la prevederile art.251 Cod de procedură penală.

Privitor la termenul de declarare a recursului, recurentul susține că atât el, cât și inculpatul nu a fost prezent la pronunțarea deciziei integrale de către instanța de apel. Astfel, a făcut cunoștință cu decizia instanței de apel prin intermediul Judecătoriei Căușeni, la 23.10.2017.

Prin urmare, recurentul concluzionează că termenul de declarare a recursului pentru inculpatul care a lipsit, atât la etapa dezbaterilor judiciare, cât și la pronunțarea deciziei, chiar dacă a fost reprezentat de un avocat, curge din momentul aducerii la cunoștința inculpatului a conținutului deciziei integrale.

Reieșind din cele menționate, recurentul solicită repunerea în termen a recursului, admiterea acestuia cu casarea hotărârilor adoptate în prezenta cauză penală și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia inculpatul să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute la art.188 alin. (4) Cod penal.

17. Asupra recursului declarat procurorul a depus referință, în conținutul căreia menționează că recurentul, avocatul Berezovschi Adrian a omis termenul de declarare a recursului și respectiv recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind depus peste termen.

18. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente:

Potrivit art.432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este declarat peste termen.

În conformitate cu prevederile art.422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit materialelor dosarului, instanța de recurs constată că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 08 iunie 2017 în prezența procurorului și a avocatului inculpatului, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată

din 08 iunie 2017 (Vol. III, f.d.109-116). Părțile prezente au fost înștiințate despre data pronunțării deciziei integrale, care a avut loc la 06 iulie 2017. În ședința de judecată când s-a pronunțat decizia integrală, s-a prezentat doar procurorul, iar ceilalți participanți la proces nu au fost prezenți și nici nu a anunțat instanța de judecată de motivele neprezentării lor.

Decizia integrală a instanței de apel a devenit accesibilă pentru avocatul Berezovschi Adrian începând cu data de 06 iulie 2017, ceea ce a constituit o posibilitate reală de a declara recurs în termenul stabilit de lege.

Totodată, instanța de recurs consideră necesar de accentuat că potrivit legislației procesual penale în vigoare, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel curge din momentul pronunțării integrale a acesteia, aceasta fiind regula generală aplicabilă pentru toți participanții la proces.

Tot aici, instanța de recurs reține că prevederile art.319 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că partea prezentă la un termen de judecată nu mai este înștiințată pentru termenele următoare, chiar dacă va lipsi la vreunul dintre aceste termene.

Prin urmare, argumentul invocat de către recurent, precum că termenul de declarare a recursului în cauza dată curge din data de 23.10.2017, deoarece la data indicată a recepționat prin poștă copia deciziei motivate, nu poate fi reținut, din motiv că recurentul a cunoscut despre data și ora pronunțării integrale a deciziei motivate, iar neprezentarea sa la ședință nu poate fi considerată excepție de la regula generală prevăzută de legislația penală. Respectiv, recurentul a avut posibilitatea reală de a declara recurs în termenul stabilit de lege.

În atare împrejurări, în speța dată, termenul de declarare a recursului pentru avocat curge din momentul pronunțării deciziei integrale a instanței de apel, din 06 iulie 2017 și a expirat la 07 august 2017, aceasta fiind considerată ultima zi de declarare a recursului ordinar.

În această ordine de idei, instanța de recurs menționează că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Reieșind din circumstanțele menționate, instanța ajunge la concluzia că recursul depus de către avocatul Berezovschi Adrian la 15 noiembrie 2017, este considerat de către instanța de recurs ca fiind tardiv, deoarece a fost depus doar peste mai mult de trei luni de la expirarea termenului de 30 de zile prevăzut de legislația penală.

Raportând situația reținută în cauză la prevederile art.art.422, 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, rezultă că recursul declarat de către avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului este inadmisibil, deoarece este declarat peste termen.

19. În conformitate cu prevederile art.432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DE C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatului Aftenii Grigori, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe *Aftenii Grigori xxxxx*, deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 10 ianuarie 2018.

Președinte

ȚURCAN Anatolie

Judecători

GAFTON Luiza

VASCAN Nina